

διατρέφουσιν, ἔχοντες ἰδίους καὶ τραπεζοποιοὺς καὶ μαγείρους καὶ πάντας τοὺς παρασκευάζοντας βρώματα, τῆς μητροπόλεως εἰς αὐτὰ μηδὲν καινοτομουμένης, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Σκλαβηνοὶ ἀπὸ διανομῆς καὶ συνδοσίας τῆς ομάδος αὐτῶν ἐπισυνάγουσι τὰς τριαύτας χρείας». Ποῦ λοιπὸν αἱ μυριάδες τῶν κραταιῶν Σλαύων, αἱ δεσποῦσαι τῆς ὅλης Πελοποννήσου καὶ ἐξαλείψασαι ἀπὸ αὐτῆς πᾶν ἴχνος Ἑλληνισμοῦ; Πῶς μετὰ μίαν ἡτταν ὑπετάγησαν οἱ ἀγέρωχοι οὗτοι δεσπότηαι καὶ ἀγογγύστως ὑπέμειναν νὰ δουλεύουσιν ἐν τῷ ναφ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ νὰ ὑπηρετῶσι καὶ διατρέφωσιν ἐξ ἰδίων πάντα τὸν ἐπισκεπτόμενον τὴν μητρόπολιν ξένον; (α) Ἐὰν ἅπανσα ἡ δύναμις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Σλαύων ἦν ἡ συγκεντρωθεῖσα περὶ τὰς Πάτρας, πρὸς καταστροφὴν καὶ διαρπαγὴν τῆς πόλεως, βεβαίως δὲν ἦτο σημαντικὴ, ἀφοῦ καὶ μεθ' ὅλην τὴν ἐπικουρίαν τῶν Σαρακηνῶν, ἠττήθησαν κατὰ κράτος ὑπὸ μόνων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως. Ἐὰν δ' ἦσαν καὶ ἄλλοι, τότε διατί δὲν ἐξηκολούθησαν τὸν ἀγῶνα, ἐπιτιθέμενοι τὸ δεύτερον κατὰ τῶν Πατρῶν ἢ καθ' ἑτέρων πόλεων, ἠττον ἀκμαίων καὶ ὀχυρῶν τῶν Πατρῶν; Ἡ λοιπὸν ἅπαν τὸ μάχιμον τῆς φυλῆς ταύτης συνεξεστράτευσεν καὶ συγκατεστράφη περὶ τὰς Πάτρας, τῶν λευγάνων αὐτῆς καταδικασθέντων εἰς αἰώνιαν δουλείαν, ἢ μέρος μόνον τούτων «ἀπόστασιν ἐνόησε» τὸ δὲ λοιπὸν ἐξηκολούθησε διάγον τὸν ἥρεμον τοῦ ποιμένου βίον, οὐδένα παρενοχλοῦν οὐδὲ παρενοχλούμενον παρ' οὐδενός, ἀλλ' ὑποκύπτον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

(ἔπεται)

ΕΓΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΝΟΦΘΑΛΜΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΥΓΔΑΛΗΣ

Ὡς τροφὸς τοῦ δένδρου τούτου δύναται κυρίως νὰ χρησιμεύσωσι διὰ μὲν τὰ ξηρὰ καὶ θερμὰ κλίματα (ὡς τὸ τῆς Ἑλλάδος) αἱ ἐκ σποράς προερχόμεναι νεαρὰ σκληροπύρηνου ἀμυγδαλαὶ, διὰ δὲ τὰ ὑγρότερα καὶ βορειότερα μέρη προτιμᾶται ἡ ἐκ σποράς ἢ ἐκ παραφυάδων ἐρρίζων προερχομένη κοινὴ δαμασκηνή.

Αἱ μᾶλλον ἐν χρήσει μέθοδοι εἶνε τρεῖς

Α'. Ἐγκεντρισμός δι' ἡμισείας σχισμῆς.

Ἡ πράξις αὕτη περιεγράφη εἰς τὸ περὶ ἐλαίας κεφάλαιον (ἴδε σχ. 1). Ὁ κορμὸς τῆς τροφοῦ τέμνεται οὐχὶ ὀριζοντίως ἀλλὰ κατὰ κεκλιμένον ἐπίπεδον. μόνον δὲ τὸ ἐν τρίτον τῆς ἐπιφανείας τῆς τομῆς παραοισιάζει διὰ καταλλήλου πελεκήματος ἐπίπεδον ὀριζόντιον εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου γίνεται σχισμὴ χωροῦσα

(α) Ὁ ἀρχιεπισκοπικὸς τῶν Πατρῶν θρόνος προήχθη ἔκτοτε εἰς μητροπολιτικόν, ἔχοντα ὑπ' αὐτὸν τὰς ἐπισκοπὰς Μεθώνης, Κορώνης καὶ Λακεδαιμόνος.

μέχρι τῆς ἐντερῶνως ἢ καὶ ὀλίγον περαιτέρω. Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς σχισμῆς ταύτης ἔνθα πρόκειται νὰ εἰσαχθῆ τὸ σφηνοειδὲς μέρος τοῦ κέντρου ἀρκεῖ νὰ εἰσαγάγῃ τις ἐντὸς τοῦ ξύλου ἐπιπολαίως μόνον τὴν κοπίδα τοῦ ἐγχειριδίου καὶ νὰ σείσῃ ἀκολουθῶς αὐτὴν καταλλήλως δι' ἐπανειλημμένων πρὸς τὰ πλάγια κινήσεων. Ἡ πράξις αὕτη ἐκτελεῖται κατὰ Μάρτιον ἢ καὶ κατὰ τὰ τέλη Φεβρουαρίου πρὸ τῆς ἐξκνήσεως, ἐνοοῖται, τῆς ἀμυγδαλῆς.

Β'. Ἐνοφθαλμισμὸς κοινός.

Οὗτος ἐκτελεῖται καθ' ἓν περιεγράφη προηγουμένως πρόπον (ἴδε σχ. 4) κατὰ Μάτιον καὶ Ἰούλιον, ὁπότε ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν προσκόλλησιν ἐπὶ τῆς τροφοῦ τοῦ ἐνοφθαλμοῦ ἐνθέματος ἀποκεφαλίζεται αὕτη μέχρι μικρᾶς ἀποστάσεως (10 περίπου ἑκατοστομέτρων) ἀπὸ τοῦ κέντρου. Τὸ μέτρον τοῦτο διευκολύνει σπουδαίως τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τοῦ προσκυληθέντος ὀφθαλμοῦ, τὸ ὅποτον ἄλλως διατρέχει τὴν κίνδυνον νὰ ξηρανθῆ ποῖν μεταβληθῆ εἰς νεαρὸν βλαστόν. Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς τῆς ἀμυγδαλῆς δύναται προσέτι νὰ ἐκτελεσθῆ καὶ κατὰ Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον, ὁπότε ὁ προσκολλώμενος ὀφθαλμὸς ἀναβλαστάνει πολὺ βραδύτερον ἢτοι κατὰ τὸ τέλος τοῦ προσεχοῦς χειμῶνος. Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς τῆς ἀμυγδαλῆς γίνεται συνήθως πλησίον τῆς βάσεως νεαροῦ κορμοῦ. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην κόπτονται εἰς τὴν τροφὴν αἱ κορυφαὶ ὄλων τῶν κλάδων τῆς κόμης ἔπειτα δὲ ἐνώνουνται οὗτοι καὶ περιδέονται εἰς τι σημεῖον, ὅπως γίνεται πολλάκις εἰς τὰ κλήματα τῶν ἀμπέλων. Ἡ κόμη τῆς τροφοῦ ἀπόκόπτεται ὀλόκληρος μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου χειμῶνος.

Γ'. Ἐνοφθαλμισμὸς δι' ἐνθέματος αὐλοειδοῦς.

Ἐκτελεῖται, ἐπὶ σκληροπυρήνου ἀμυγδαλῆς κατὰ Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον εἰς τινὰ μέρη τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας. Τὴν περιγραφὴν τῆς μεθόδου ταύτης τοῦ ἐμβολιασμοῦ εὕρισκε τις προηγουμένως εἰς τὸ περὶ συκῆς κεφάλαιον (Σχῆμα 9).

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΑΚΙΝΕΑΣ

Ἡ ροδακινέα (Προύμηνη περσικὴ) ἐμβολιάζεται πρὸ πάντων ἐπὶ τῆς σκληροπυρήνου ἀμυγδαλῆς, ἐπὶ τῆς κοινῆς δαμασκηνῆς (Προύμνης τῆς οἰκιακῆς) ἐπὶ τῆς κοινῆς ροδακινέας καὶ σπανίως ἐπὶ τῆς μαχαλεβίου κερασέας (κοινῶς ἀγριοκερασίδας).

Ἡ συνήθης μέθοδος τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς ροδακινέας εἶνε

Ὁ κοινὸς ἐνοφθαλμισμὸς (Σχ. 4. Περὶ ἐλαίας).

Ἡ μέθοδος αὕτη περιεγράφη ἀρκούντως εἰς προηγούμενον κεφάλαιον.

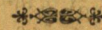
Τὸ ἐπὶ τῆς τροφῆς προσκολλώμενον κέντρον λαμβάνεται κατὰ προτίμησιν ἐκ ροδακινέας εἰς εὐάερον θέσιν βλαστανούσης. Ἐκ ταύτης δὲ ἐκλέγονται πρὸς ἐνοφθαλμισμὸν οἱ διπλοὶ ὀφθαλμοὶ ἢ τριπλοὶ (τρία κῆτια εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον) εὐρώστου νεαροῦ κλάδου. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς τροφῆς διακρίνομεν κυρίως τὰς ἐξῆς τρεῖς περιστάσεις.

1) Ὅταν ἔχη τις γαίης ξηρᾶς, ἱκανῶς βαθεῖας καὶ μετριῶς συμπαγεῖς χρησιμεύει κατὰ προτίμησιν ὡς τροφὸς ἢ σκληροπύρηνος ἀμυγδαλῆ, προερχομένη ἐκ σπορᾶς γινομένης κατὰ φθινόπωρον (εἰς ψυχρὰ κλίματα κατὰ τὴν ἀνοιξίν). Τὰ νεαρὰ φυτάρια ἐμβολιάζονται δι' ἐνοφθαλμισμοῦ τὸ πρῶτον ἔτος μετὰ τὴν ἀναβλάστησιν αὐτῶν, ἤτοι κατὰ τὸν Αὐγούστου περίπου τοῦ προσεχῶς θεροῦς ἢ τὸ δεύτερον ἔτος κατ' Ἀπρίλιον. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίστασιν οἱ ὡς κέντρον χρησιμεύοντες ὀφθαλμοὶ λαμβάνονται ἐκ κλάδων, οἱ ὅποιοι ἀποκοπτόμενοι τῆς ἐκλεκτῆς ροδακινέας δύο τουλάχιστον μῆνας πρότερον διατηροῦνται εἰς τὴν ἄμμον μέχρι τῆς ὥρας τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐντὸς ὑπογείων ξυλίνων κιβωτίων, ὅπως εἴπομεν προηγουμένως, προ-

παραφυάδων ἐρρίζων. Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ἐκτελεῖται ἐπ' αὐτῆς κατὰ Ἰούλιον καὶ Αὐγούστου. Ἄν ἔχη τις ἀγρίας πρῶμνας οἰασθῆποτε ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ἐνοφθαλμισμὸς τῆς ροδακινέας δὲν ἐπιτυγχάνει κατ' εὐθεΐαν, τότε σπεῖρη τις ταύτας καὶ ἐπὶ τῶν προερχομένων νεαρῶν φυτάρων (ἐνὸς ἢ δύο ἐτῶν) προσκολλᾷ πολλὰ πλησίον τῆς βάσεως δι' ἐνοφθαλμισμοῦ κοινοῦ ἓνα ἢ περισσότερους ὀφθαλμοὺς δαμασκηνῆς. Ἐπὶ δὲ τοῦ νέου τούτου φυτοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον μεταβάλλεται ἡ ἀγρία πρῶμνη, προσκολλῶνται δύο τουλάχιστον ὀφθαλμοὶ ἐκ νεαροῦ κλάδου ροδακινέας (κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ) καὶ τοιοῦτοτρόπως διὰ διπλοῦ ἐμβολιασμοῦ ἔχει τις ἐπὶ οἰωνόηποτε ἀγρίων προυνῶν ἐκλεκτὰς ροδακινέας.

Ἡ ΓΡΑΟΜΟΡΦΟΣ ΑΛΕΚΤΟΡΙΣ

Παράδοξος τερατομορφία τῆς φύσεως.

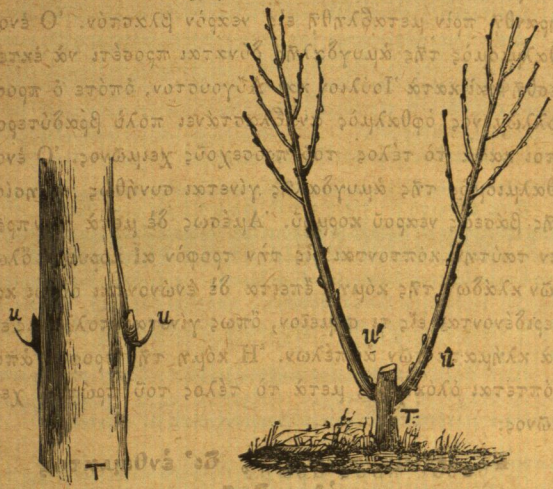

Ἄλεκτορις ἀνθρωπίνην ἔχουσα μορφήν! Τοιοῦτόν τι φαινόμενον παράδοξον, ἀπίστευτον ἀναφέρει εἰδικῆ ἔφημερις τῆς ὀρνιθολογίας, καταχωρίζουσα καὶ τὴν περιγραφὴν τῆς ἀλεκτορίδος συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Fischer:

Ἡ ἀλεκτορίς αὕτη εἶνε ἀναστήματος μετριῶν, τὰ περὰ ταύτης εἶνε φαῖα μελαίνια φέροντα κατ' ἄκρα κηλίδας τὸ δὲ σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς εἶνε ὅμοιον τῶν λοιπῶν ὀρνίθων. Ἡ κεφαλὴ ὁμοιάζει πρὸς πρόσωπον γραιῖας γυναικός. Τὸ ράμφος ἐλλείπει ὄλοσχερῶς, τὰ δὲ ὀστά τῶν σιαγόνων βραχυθθέντα καὶ πλατυθέντα καταλήγουσιν εἰς τὴν θέσιν ἐν ἣ οἱ ῥώθωνες τῶν συνήθων ὀρνίθων καλύπτονται δὲ ὑπὸ σαρκῶν ἀποτελουσῶν τὰ δύο χεῖλη. Αὕτη κύρθασιν (λιρὶ) δὲν ἔχει, ἀλλ' ἐν τῇ θέσει τούτου ὑπάρχει ὀστεώδης ρίς φέρουσα εἰς τὸ κάτω μέρος δύο ὅπως ὅπως οἱ ῥώθωνες τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὴν κάτω σιαγὸνα προσκολλᾶται σαρκῶδες σῶμα γυμνὸν φέρον μόνον ἐγκατεσπαρμένα τινα τριχῶδη πτίλα σχηματίζον τὴν γένυν ἢ γυμνὴ αὕτη σὰρξ ἐκτείνεται μέχρι τῶν ὠτων. Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε στρογγύλοι, μέλανες, κυκλούμενοι ὑπὸ βροδοῦ χρώματος ἐρυθροῦ κινναβάρειος· τὰ δὲ ὑπὸ τοῦς ὀφθαλμοῦς μέρη τῆς κεφαλῆς ἔχουσι χρῶμα σαρκὸς κυανίζουσης κατὰ τόπους, καὶ φέρουσι ἀραιὰ τριχῶδη πτίλα, ἅτινα πολυαριθμότερα συγκεντρούμενα πρὸς τ' ἄνω τῶν παρειῶν σχηματίζουσι ζεύγος παραγεννηθῶν καλυπτουσῶν τὸν ἀκουστικὸν πόρον.

Ἡ ὁμοιότης τῆς περιέργου ταύτης ὀρνίθου πρὸς γραιῖαν γυναῖκα εἶνε καταπληκτικῆ ἰδίως θεωμένη κατὰ κρόταφον. Ἐνεκα τοῦ σχηματισμοῦ τὸ πτηνὸν δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνον τὴν τροφήν του, ἐπίσης δὲ ἢ προέκτασις τῶν ρωθῶνων ἐμποδίζει τοῦτο νὰ πίνη. Κατ' ἀκολουθίαν τρέφουσι ταύτην διὰ βεβρεγμένου ἀρτου ἐν γάλακτι ἢ ὕδατι· ὅταν δίδεται ταύτη κεκοιμημένον κρέας ἢ καρποί, καταπίνει τούτους μετὰ λαίμαργίας, πρὸς τούτοις ἀρέσκειται τρώγουσα τυρῶν.

Προτιμᾷ νὰ τρώγῃ διὰ τῆς χειρὸς ὅταν ἡ τροφὴ προσφέρηται αὐτῇ, καὶ τοῦτο διότι ὅταν τρώγῃ ἐπὶ σκληροῦ σώματος ξεσχίζει ταχέως τὴν γένυν αὐτῆς. Ἀναγνωρίζει κάλλιστα τὸν κύριόν της, κατοικεῖ συνήθως μετ' αὐτοῦ καὶ ζητεῖ τὸν τροφήν της διὰ φωνῆς ἀσθενοῦς καὶ ἰδιαζούσης· ὅταν τεθῆ πλησίον ἄλ-

Σχῆμα 13

κειμένου περὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς μωρέας (ἴδε ἐκεῖ περιγραφὴν τῆς μεθόδου ταύτης). Οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τῆς ροδακινέας προσκολλῶνται συνήθως εἰς δύο ἀντίθετα σημεῖα κ—κ πλησίον τῆς βάσεως τῆς τροφῆς Τ, τῆς ὁποίας ἀφαιρεῖται ὀλόκληρος ἢ κόμη κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, μετὰ δὲ τὸν χειμῶνα ἂν ὁ ἐμβολιασμὸς τοῦ Αὐγούστου ἐπέτυχε ἀφαιρεῖται καὶ τὸ ἐναπομένον μέρος τῆς τροφῆς μέχρις μικρᾶς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ κέντρου. Ἴδε τὸ σχῆμα Τ'—κ'—κ', τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἡ ροδακινέα μετὰ τὴν ἀνάπτωσιν τῶν κέντρων.

2) Προκειμένου περὶ κλιμάτων σχετικῶς ψυχροτέρων, χρησιμεύει κατὰ προτίμησιν ὡς τροφὸς ροδακινέα τις εὐρώστου οἰασθῆποτε, προερχομένη ἐκ σπορᾶς τῶν πυρήνων ὀρίμων καρπῶν. Ὁ ἐμβολιασμὸς ἐπ' αὐτῆς ἐκτελεῖται, ὅπως καὶ ἐπὶ ἀμυγδαλῆς.

3) Διὰ γαίης συμπαγεῖς κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἥττον (ἔχουσας πολλὴν ἀργίλλον) χρησιμοποιεῖται ὡς τροφὸς ποικιλία τις δαμασκηνῆς καὶ ἰδίως ἡ μυζυρόκαρπος δαμασκηνῆ, προερχομένη ἐκ σπορᾶς ἢ καὶ ἐκ